

ฝากบทกวี "เสื่อไทย"

นำเสนอเมื่อ : 13 ธ.ค. 2552

แม่เป็นสี ย่อมผูก ลูกเป็นเสื่อ พ่อเป็นเกลือ ซึมแน่น แผ่นเสื่อหนา

เสื่อน้อยนี้ มีคุณแม่ แกทอมา พ่อเป็นก่ี กระตุกผ้า ช่วยก่อดน

ทอสายใย ด้วยน้ำนม จากอกแม่ เป็นร่างแห ซ้อนซับ ดูสับสน

ใยสายเลือด ใยน้ำใจ ใยกังวล เลือดเข้มข้น คนจนขาว ให้เรากิน

แต่มีสีหม่น ปนธรรมชาติ บนตัวเสื่อ ปนคราบเกลือ เหลือขาวผลึก เหลือคาวกลิ่น

พ่อแต่งแต้ม แม่แต่งแต่ง เป็นอาภรณ์ เสื่อชาดวัน แม่ชุนแต่ง ให้ดีเดิม

การศึกษา แผนใหม่ ให้ผ้าซิด ครูคอยรีด รอยยับ คอยปรับเสริม

ขัดผ้าย่อม ธรรมชาติก่อ พ่อแม่เจิม ปรับสารเพิ่ม พลังฟองฟู ครูเอาจริง

สารฟอกขาว เอาแบบอย่าง ต่างประเทศ สารพิเศษ เกรดใหม่ ไล่ผีสิง

ผีพ่อแม่ ผีคุณธรรม ช่างแรงจริง ขัดมันทิ้ง ฟอกใหม่ ให้ขาวนวล

สงสารเสื่อ ลำเค็ญ เห็นรุ่งริ่ง เพราะต่างซิง ย่อม-ซัก ผลักมือสวน

ครูซักฟอก ตอกย้ำ ตามกระบวน พ่อแม่ชวน แต่งแต่ง ให้แสงทึม

เสื่อแบบไหน ที่คนไทย ส่วนใหญ่ชอบ วางเป็นกรอบ ให้ชัดเจน อย่าเป็นขริม

วางให้ดี มีเอกลักษณ์ไว้ ไม่อ้อมคริม โปรดอย่าลืม ภูมิปัญญา ประชาไทย

.....